

Budapestre vonatkozó ujságcikkek				Osztályozás
Szerző: Budapestnek új				708 Főv. képtár
Cím: muzeuma született				
Forrás: <i>Szemle. 1933. X. 15.</i>				Idő: " 1933. "
				Személy:
				Helyszám:
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. fűz.)	(Oldal)	

Közp. nyomt. XX. cs. 23. **A Károlyi-palota 22 termében megnyilt a Fővárosi Képtár**

Budapest nyomda, Gerlóczy-u. 2. — 14806/51

Budapest gazdagabb lett egy muzeummal és ezen túl egy idegenforgalmi látványossággal. Az Egyetem-utcai Károlyi-palotában hétfőn nyitja meg *Hóman* Bálint kultuszminiszter a székesfőváros új képtárát. A Károlyi-palota Duna felé néző frontján hónapokon keresztül serény munka folyt, építettek, tataroztak és végül hozzáidomították a főuri épület tágas termeit és kis lakószobáit az új muzeum igényeihez. És mindez úgy történt, hogy a termék gazdag pompája, az építkezés dekoratív szépsége s egy-egy kis szoba előkelő intimitása teljes épségben maradt. Ha a muzeumhangulatban gyakran uralkodó eleme a hűvös, sőt néha rideg ünnepléység, akkor ezt az új képtárat méltán nevezhetjük *kamara-muzeumnak*. A nagy termék ragyogása, gazdag csillárak, a művészies tetőkiképzés, a hatalmas ablakok, az interiőrszerű berendezés, a szokvány muzeumhangulattal szemben valami vonzó légkört teremt, a melynek varázsától aligha tud szabadulni a látogató.

A művészi anyag javarésze nem ismeretlen. Eddig szétszórta, illetve két gyűjteményes kiállításban kerültek a közönség elé. A muzeum műértékeinek egyik része, mint *Zichy* Jenő gróf ha-

gyatéka, *Zichy-Muzeum* címen eddig is látható volt a Verpeléti-utca 3. szám alatt, de kevesen vállalkoztak a zónázásra, amely pedig, amint most kiderült, megérte volna a fáradságot. A *Zichy* grófi hagyatékban olyan plaz, flamand és francia klasszikus értékű képek is szerepelnek, amelyeket nagy műérzékkel, tudással és szeretettel választott ki a gyűjtő. A képek mindegyike nemcsak egy-egy művészegyeniséget, hanem egyuttal történeti stilst is képvisel és talán éppen olyan területeken, amelyeken a Szépművészeti Muzeum anyaga hiányos. Az új *Fővárosi Képtár* anyagának nagyobbik felét maga a főváros mecénási tevékenységében gyűjtötte össze. Az 1880. évi március 3-iki közgyűlésen határozta el a székesfőváros, hogy a hazai képzőművészetek pártolására évi 4000 forintot fordít. Az ötven évet meghaladó idő alatt a főváros megfelelt önként vállalt feladatának, évenként egy-egy muzeális értékű műértéket szerzett, azonfelül gondja volt arra is, hogy a kiváló művész-kortársaktól, sőt a fiatal művészekről is vásároljon és ezzel nemcsak szociális célzatu kötelességet teljesített, hanem megvetette egy új magyar muzeum alapjait. Az összegyűjtött anyag a XIX. és XX. század magyar képzőmű-

vészetét majdnem hézagtalanul reprezentálja. Igaz, hogy *Szinyey-Merse* Pálon kívül néhány nagy művész alkotásai hiányoznak, ezek azonban pótolható hiányosságok és az is bizonyos, hogy e kivételzámbe menő hézagok mellett minden számottevő művész legalább egy vagy két olyan munkája szerepel, amely korszerűen és teljes értékükben jellemző alkotóikat.

Ennek a muzeumnak nem is feladata, hogy *Munkácsy*-képekben versenyezzen a Szépművészeti Muzeummal. De viszont nem lehet a fővárost megillető elismerés nélkül elhaladni például *Padt* László egyik olyan nemesveretű tájképe előtt, amelynél jobbat alig ismerünk. Ez a kiállítás arra is alkalom, hogy néhány divatjamult nevet kiemeljen a feledés homályából és mint az utókor igazságtétele megint arra a rangra emelje, a melyet megérdemel. *Molnár* József, *Greguss* Imre, *Böhm* Pál említhetők meg ezek között, de izelítől elég rámutatni a huszonnyolc darabból álló *Lotz*-gyűjteményre, *Mészöly* Géza, a *Markók* színekben ragyogó kis tájképeire, *Pállik* dőbenetes erejű állatképeire, *Benczur* hatalmas kompozíciójára, *Rippl-Rónay* és *Ferenczy* Károly két-két örökbecsű vásznára s *László* Fülöp egy egészen

fiatalkori, meglepően világos palettával festett érdekes kompozíciójára.

A szobrászanyagban nagyméretű szobrot nem találtunk, aminek az az oka, hogy ezen a területen a főváros köztéreket létesített szoborművek körül fejtette ki mecénási tevékenységét. A kisméretű szobrok azonban így is megtöltötenek egy természet és dekorálnak valamennyi kiállító helyiséget. A szobrászanyag is mintegy kiegészítője az eddig ismert muzeumi anyagnak és ha nem is mindig teljes értékkel, de a XX. század magyar szobrászművészetét. helvessbben kis-